

نسان

○
ناسو نه حمده
○

خوځی دا گپرا، به کاوه خو له جنی خوځی هه ستاو په که
په که کورمزاګانی به سهر کردهوه؛ (هیرو) په توکه ی له سهر
خوځی لادابوو، له سهر مادا خوځی ویک هینا بووه ووهو گرموله
بیوو، به هینمی په توکه ی لئالاند هوهو دمستی له رزوکی
به سهری دا هینا. به ناستم له توځی تاریکی په که وه
تارمایی روخساری دهبینی، به تاسه وه لئنی راما،
له سیمای تاریکی دا فریشته په کی نوستووی دهبینی، تا
زیتیش لئنی وورد دهبوووه، خه مه که دنی نوستوورتر
دهبوو. چیدی له بهر نه و دیمه نندا خوځی بو رانه گپرا،
له گهل ناخیکی قول دا خوځی به سهر دا چه مانه وهو
ماچیکی هه نیه ی کرد. هه رزوش هه ستایه وهو به نهرمی
به په یژمه که دا هاته خواری. شهروال و مرادخانی په کی
کوځی له بهر کردو کلاوو چه مدانیه که ی به ست. به
هینوری له مال ومد مرکوت و به هه نگاوی گوره به رهو
مرگه وت ریگا که ی پینچایه وه. هه که گه یشته مرگه وت به
په له دمسنویژی گرت و خوځی به زوردا کرد. له ژوروی
مرگه وت دا جگه له (مهلا حسه ن) و (فهقی رهشید) ی
زیوان و په دوو پهره میزدی خوځی ناسا که سی دیکه ی بهر
چاونه که وت. هه له نزیک دمرکه ی ژورمه که وه نویژمه که ی
دابه ست و مل که چ وهستا. که دوو رکات نویژمه که شی
ته واو کرد، به نهرمی و بی نه وهی سهرنجسی که س
رابکیشی، به رزه بی هه ستاو پستی له (جهماعه ت) کرد،
هینستا له دمرکه ی ژورمه که ناودیو نه بیو، دنگی فهقی
رهشید نیستیکی بی کرد...

که بانگی به یانی له مرگه وته که ی نه وسهری
گه ره که وه بلند بووهوه، (مام سه عید) له میژ بوو له
نه ستیزه کانی دبروانی. هه ردوو چاوی له نیو
تاریکی په که دا وه چرای سهر له نیوارهی ماله
چیایی په که دمبریسکانه وه. باسکی رادتی نابوووه ژیر
سهری و په نگری سهرنجه کانی به نیو
رهشاییه که ی دهوری و مرکردبوو. له نیواره وه له سهر نه و
حاله بوو، ته نیا ساتیکیش پیلووی لیک نه نابوو.
به دریزیایی شهو نه یده متوانی تاویک له سهر لایه که سه قام
بگریت، به ره که ی ژیری ببوه خاکیکی درکاوی و
جهسته ی دهرزی ناژن دمکر. هه رچه ندی دمکرد
نه یده متوانی خو له نیو گومی بی بنی خه م و غایه له و
لنکدانه وه تاله کان دهرهاویژی و که میک پشو به میشکه
جه نجاله که ی بدات. به دریزیایی شهو خه م و ترس و
دله راوکی که لله سهری پیرو ماندوویان له نیو
گه رده لوولیکی سامناک دا لوول دابوو په پوهلی
وهه وزیان له دیدمکانی هه لفراندبوو. بویه هه هینده ی
بانگی به یانی په رده ی گوئی په کانی له رزاند هه تا بوی کرا
په توکه ی له سهر خوځی فری داو به چوار مشقی له سهر
به ره که دانیش ت دمستی له بن بالیفه که گپرا کیسه
توتنه که ی دهرهینا و جگه ره په کی تی کرد، هه رزوو
گری داو خوځی له نیو دووکه له که ی دا وون کرد. له گهل
هه ر مژیکیش دا ریزیک کوکه هه ناسه ی لئ دهبیری و
خوین دهمزایه روخساری به لام نه م قوولتر مژی لئ دمداد و
زیتر دووکه له تاله که ی هه ل دهمژی. چاوی به دهوری

- چی به مام سه عید بووا به په لیت؟ به م به یانی به زووه به رهو کوئی؟

- نیشم هه به حه مه رهشید، ده بی برۆم

- ده که مینک لاما ن دانیشه مال ناوهدان، خو نیشه که له دهستت هه لئانی، هه بی رادمه گیت!

- نابی .. نا، حه مه رهشید. درهنگه، دهنا دوا دهکه وم و له کیسم دهچیت. دانیشهتنه که هه لگره بو کاتیکه تر... خواحافیز.

له ده رکه ی مزگه وتوه به رهو خوار به شه قامه که دا داکش.

به نه رمی ههنگاوی دهنا، ترپه ی پی له خاموشی ده مه و به یان دا دههولی دوور ناسا دهنگی ده دایه وه. شه و ختیوکی رهنگه قه ترانی بوو، سه راپای شاری له ژیر باله قورسه کانی دا کر کردبوو. هه موو شتیکه سرو بی دهنگ بوو؛ ته نانهت درمخته کانی هه ردوو به ری شه قامه که ش، که لاکانیان مت و بی جووله بوون. له هه چ لاره نه چرپه به که، نه دهنگیک نه دهه بیسترا، ته نیا خره می ههنگاوه کانی «مام سه عید» بوو په رده ی نه ستوری بی دهنگی به که ی دهله رزانده. کزه ی خه میکی سارد ته زووی به دهماره کانی دا دینا و ته می نالی ترسیکی وون له دلایه وه ده نالا. ده سال پتربوو، ده مه و به یانی وا زوو به و ریگایه دا گوزهری نه کردبوو. پاش ده سال نه وود به که م جار بوو له توئی لیل و خاموشی کاربووده به و ریگایه دا شه قاو هه لئی.

له و رۆژه وه ی له حه وش ماله که دا که چه دوکانیکه دانابوو، ئیدی ده مه و به یان نه و ریگه به ی به کوله وه نه گرتبوو. ده سال.. ده سالی ته من.. ده سالی بیر حه خارو مهینهت، هه زاران شه وی بی ناخ و حه سرت ده سالی ته من چ بو پیانو دهه لیت؟ هه موو شت دهگوریت، بازوو بی هیز دهکات و چاو که م بینا، روخسار بی دهکات له چرچ و لوچ و دهست و بی دهخاته له رزه! ده سال له وه بهر که به و ریگایه دا داده کشا بالای قیت و پته وو ههنگاوه کانی قورس و بی باک بوون. نه وسا ته زووی خه میکی سارد دهماره کانی سر نه ده کردو توز و

گه ردی ترسیکی نادیار له رووی نه ده نیشته.

به لام پاش ده سال، له و کاربووه پهدا که به نیو گه رکه نوستوو هه که دا لوژه لوژ ری ی ده کرد، ده یان خه م و بیروکه ی به نازار مینشکیان جه نجال کردبوو. بی سرهوت مژی له جگه ره ده داو دووکه له خه سته که ی هه لده مژی. له توئی تاریکی به که وه سیمای کورمه زاکانی ده بینی، پینچ مومی داگیرساو بوون به گلینه به وه نووسا بوون. بو هه ر لایه ک سه رنجی دهگواسته وه پینش چاویان به رنه ده داو له بینایی وون نه ده بوون. پینچ کوتری لانه واز بوون به سه ر پیلوو ده کانی به وه هه ل نیشته بوون: (هیرو، تانیا، رهوه ز، ریناز، سوز) هه تا قولت ریش لیان راده ما، زیتیر گه روه دیان ده بووو خه مه که ی دلی زیتیر بی حه جمینی ده کرد. له روخساری مات و بی رهنگیان دا سیمای خه مناکه باوکیانی ده بینی، هه ر پینجیان به و ده چوون، به لام «تانیا» کت و مت وه ک بابی بوو، سیویک بوون و دوو کت کرابوو بویه که له توئی تاریکی به حه وه بوی دهروانی یاده نوستوو مه کانی بیدار ده بوونه وه قه تماغه ی زامی کوژ و نوئی هه ل ده درانه وه. (شه مال) ی کوره گه رهی به خو چاره مات و بزه که شه که به وه له به رده می دا زیندوو ده بووه وه، له نوژهن خوین به ده رماره کانی دا ده سوورا.

هه سته به ترپه ی دل و بوئی هه ناسه ی ده کرد. ده بیینی.. هه ر لاره هین و سه نگینه که ی جارن بوو. (مام سه عید) له میژ بوو ده یزانی (شه مال) ی کوری له سه رجه م کورانی گه ره ک جودایه و له گشت هاوژی یانی خوئی گه وره تره.. قسه و گفتاری، هین و کارامه بی، رهفتارو سه نگینی، خه ون و خوژگی، هه موو شتیکه له کورانی تر جودا بوو. (مام سه عید) هه ر له زووه وه سه وسه ی زور شتی کردبوو. ده یزانی (شه مال) له نیو پینخه ی گه رم دا راناکشیت چاره بی ی جنوکه ی مه رگه بیت به کاومخو له سه ر سنگی هه ل نیشیت و هه ناسه ی لی بی پیت. ترس و دل خورپه ی (په رۆز) یش هینده ی تر مه ترسی له دلی (نه م) دا ده چاند. بویه جار چاره که (په رۆز) سوژی دایکایه تی به که ی تاوی ده سه ندو له

(شه‌مال) دهمپاروه ناگای له خوی بیت و سهری خوی به فهارت نه‌دات، (نهم) لای خوی‌وه سوکنایی به دل دا دههات و خوزگه‌ی دمخواست (شه‌مال) قسه‌که‌ی دایکی به‌جی‌بینیت!

(مام سه‌عید) له میژموهو ناکامی کورمه‌که‌ی له پیش چاو بووه دهیزانی زووبیت یان درمنگ هر پینج تولفه‌که‌ی (شه‌مال) هه‌تیو دمکه‌ون و په‌رومردمکردنیان دمکه‌ویتته نه‌ستوی «نهم»‌ی پیرو لاوازو بی دهرامه‌ت. «مام سه‌عید» له میژ بوو نه‌مه‌ی دهزانی، هر نه‌و خه‌مش بوو له‌و تاریک و روونی به‌یانه‌دا ملی ری‌ی مه‌یدانی کریکارانی پی گرتبوو.

بو هر لا دهیروانی، دیمه‌نی که‌ساسی کورمه‌زاکانی به گلینه‌ی دا هه‌ل دهواسرا، پینج چوله‌که‌ی بی‌بال بوون به مه‌لوولی له‌سهر ته‌لی خه‌یالی هه‌لکورما‌بوون. دهیویست نه‌و دیمه‌نه له پیش بینایی دا بس‌ریتته‌وهو تاویک له دهست دیومزه‌ی نازار خو قوتار بکات؛ پیلوومکانی لیک دهنه، هر دوو چاوی توند دمقورچاند، دیده‌ی تاریک ده‌بوو، هیچی نه‌دهبینی، به‌رمکه‌ت دا بو‌ساتیک سوکنایی به دل دا دههات، که‌چی له هیکرا گوی‌یه‌کانی به جریوه‌ی خه‌مناکیان کاس ده‌بوون .. جریوه‌ی پر هه‌نسکی بی‌دادی...

«خوزگه چوله‌که ده‌بوون .. سه‌د خوزگه! نه‌وسا خه‌م و نازار دلی بچکوله‌ی کرمی نه‌دمکردن. گهر هه‌تیوو بی‌که‌سپیش بوونایه چ گرفتیان نه‌دههاته ری، له هه‌موو جی‌یه‌ک دهنکه گه‌م و قه‌تره تاویک هر ده‌بوو تیرو پاراویان بکات. نه‌وسا کاتی نه‌وه‌میان نه‌ده‌بوو ته‌نیاو مه‌لوول هه‌لکورمین و زامی به‌سوئیو به‌ختی نه‌یاریان بلاویتنه‌وه، خه‌م و نازار له ناخیان دا گه‌رابخه‌ن و برستیان لی‌بیرن، کوتیان بکه‌ن و له جووله‌یان بخه‌ن. نا، نه‌وسا خه‌م ده‌روستیان نه‌دههات. هه‌ردم له که‌شتی پر له‌زمتی نیو هه‌وران دا ده‌بوون. بی‌وچان به‌ره‌و به‌رزایی هه‌ل دمفرین و به‌خوشی‌یه‌وه ده‌یانجریواند، بی‌نه‌وه‌ی له هیچ شتیک بسله‌میننه‌وه. نا.. نا.. وانی‌یه، نه‌وساش ترس

و سام هر دل‌یان دمخستته له‌رزه، ترسی گولله‌ی راوچی و به‌ردی منالی چه‌توون. نه‌وساش ده‌بووا شتیک، که‌سینک هه‌با لی‌ی بترسن، هیه... ته‌نانه‌ت چوله‌که‌ش به‌ترس ناشنایه، چوله‌که‌ش ده‌بیت فیره دل‌راوکی و توقین و له حه‌زمه‌تا له هوش خو‌چوون بیی. به‌لام چ قه‌یدی‌یه! خو له ترس و سامه‌که‌ی لای نیمه‌چاکتره. لای نیمه‌به‌قه‌د ژماره‌ی هه‌موومان راوچی و قوچه‌قانی به‌دهست هه‌یه. نه‌گهر «شه‌مال» چوله‌که‌بایه، ره‌نگه هه‌رگیز به گولله‌ی راوچی‌یان نه‌پیکرایه. به‌لام چ بکه‌م چوله‌که‌نه‌بوو!

گه‌می کوتری سهر ناریلی مالیک له‌نیو ده‌ریای خه‌یال و بیرکردنه‌وه‌ی دهره‌ینا. سهری هه‌لبری، ناسمان تا دههات پرونتتر ده‌بووه. نه‌ستیره وه‌ک چاوی کفت و ماندووی پیره نوبه‌تداریک هیدی هیدی پرشنگ و چریسکه‌یان کز ده‌بووو خه‌فه ده‌بوون.

گه‌می به‌سوژی کوتره‌که له هیمنی و بی‌دهنگی‌ی شه‌قامه‌که‌دا ده‌نگی ده‌دایه‌وه، تاویک لی‌ی راما، یادیکی نال بزیه‌کی خه‌مناکی له‌سهر لیوانی نه‌خشانند...

«جارانی زوو، که هیشتا (شه‌مال) ساواپه‌کی شه‌ش حه‌وت مانگان بوو، هه‌موو به‌یانی‌یه‌ک که له خه‌و رادده‌بوو، به‌نه‌رمی.. زور به‌نه‌رمی له نیو لانکه‌که‌ی دا به ده‌نگیکی ناسک کړوگالی ده‌کرد، نه‌و ده‌نگی هر له گه‌می کوتر ده‌چوو، زور به‌ی به‌یانیان به‌وگه به‌سوژه‌ی من و (پیروز)ی بیدار ده‌مکرده‌وه.»

پر به‌سی‌یه‌کانی ناهیکی قوولی هه‌ل کینشا و بو‌دواچار نیگایه‌کی ویلی ناراسته‌ی کوتره سه‌په‌یه‌که‌ی سهر ناریله‌که‌کرد.

ورده ورده شه‌قامه‌که جووله‌ی تی ده‌گه‌راو شار په‌رده‌ی نه‌ستووری بی‌دهنگی و خاموشی له‌سهر خوی لاده‌دا. (مام سه‌عید، له دووره‌وه نا‌پوره‌و پیکداهاتنی نیو مه‌یدانی به‌دی کرد. هه‌ستیکی سه‌یر به دهرمارمه‌کانی دا کشا، دلی خیراتر لی‌ی دده‌او شه‌ونمی نارمه‌یه‌کی سارد له هه‌نیه‌ی نیشته، له‌شی داهیزرا، کلاره‌ی نه‌ژنوی هر هیندنه‌بوو بته‌قن، هه‌نگاوه‌مکانی سست بوون. تا دووری نیوان (نهم) و مه‌یدانیش

کورتتر دهبروهوه، دلی زیتتر دهله رزی و گه والهی ترسه که ی ناخی قه به تر دهبوو...

جی به؟ بو وا دللم که وتوته له رزه؟ تو بلنیت له ترسی پاچ و خاکه ناس وه شانندن یان به ردو چیمه نتو کیشان بیت؟ تو بلنیت هینده پیرو لاواز بوویم دهروستی نهو جوړه کرانه نهیم! پیرو دانیشتنی به ردهوامی نیو وکانوچکه که چوار په لیان له کار نه خستیم!

گویه من... منی قال بووی رهنج و شه که تیو ترقه رشتن له کریکاری بترسم و نه ویرم شانی و به ردهم؟! نا... نا... هرگیز، هرگیز من له وه ناترسم. نیستاش گهرچی دهست و بازووم گورو تینی جارانیان به ماوه، به لام له خوراد هبیم کامه نیش سهخت و گرانه شانی و به ر نیم و کامه تاشه به رد سهنگینه له جی خوی هه لکه نم.

هر بو نه وهی پینچ خونچه ناله که ی (شه مال) زهرد نه بن و نه ورن، هه موو کاریک دهکم. کامه خه رند قول و سامناکه و کامه دوند سهخت و رکه یه به گژی دا دهجم. من له کاری گران ناترسم، له وه دترسم کارم چنگ نه که ویت و به دهستی به تال بگه ریمه وه مال. هه تا لوی پته وو بازوو نه ستور و دستابن، کز کار به پیرمیزدیکی سه رو ردین به فر ددات؟

شه قاو دکان هیدی هیدی له مهیدانیان نزیک دهخسته وه. به روونی جم و جولی هه شاماته که ی دهبینی و ژاودژاوی کزی دهبیستن.

بو هر لای دهروانی، یادو بیرمهوری له پیش چاوی دا داده گیرسان.

ده سال که نی یه، ته مه نیکه هه ردوو بهری شه قامه که بیوونه پیشانگای یاداشته کانی و کومه لیک تابلوی رنگاو رنگ ناسا ناویزانی نیگا کانی دهبوون. روخساری گه لیک هاورپی و برادره ری روژانی کریکاری گلینه یان روشن دکرده وه: هه مه ی مام بایز، ره شه ی نامه، هه سه نی هه مه لاو، ره زای شه فه چکول، سهررداری که ریمه لال... هه ندیکیان خه زان بو نیو نامیزی ساردی گزری بردن و زوری دیکه شیان زهبری روژگار لانه ی

تیکدان و پراگه نده ی دهشت و کیوو شارانی غه ربیی ی کردن. مام سه عید که به کووچه و دیوار دکانی مهیدان دا هه لی دهروانی، هه سستی به سوئی ته نیایی به کی سهخت دلی دهگوشی.

به ورو کاسی به دهوری خوی دا دهروانی، له گشت لاهه سیمای ناموو خه والوو، هیند له ملالوا زاده ما چاوه دکانی ماندوو دهبوون... دهکرانه وه، که چی بی هووده... تاقه سیمایه کی ناشنا نه ده که وته نیو توری سه رنجه کانی یه وه بی نه وهی به خو بزانی تیکه ل ناپوره ی کریکاران بوو. که وته نیو بازنه ی دهیان روخساری وشک و مات و جه سته ی پته وو تیکسمر اووده. به بی هیزی په لی کوتا، هه نگاوه سسته کانی جه سته ی دارماویان به ره و نیو دندی هه شاماته که به کیش کرد.

له سه ر شوسته که، له ته نیشته چند لویکی بازوو نه ستور و رده راوده ستا. هه سستی کرد چیدی ناتوانی خو به پیوه رابگریت، لاقه کانی دوو کوله که ی رزیو بوون له ژیر باری جه سته ی داهیز راوی دا وک نه ونه مامی به ر ره شه یا دهله رزین. چاوانی ریشکه و پیشکه یان ده کردو که لله ی ورو کاس، هینده نه بوو هه رمس بنیته سه ر زهوی یه که. خوی شل کرد، ویستی له سه ر شوسته که تروشکه بکات و که میک جه سته ی شه که ته ی به ویتنه وه. به لام هه رزوو بیرو که یه که لله ی دا چوو زه ردی کردو تین و برستی گپراوه نیو جه سته ی...

«نا... هه ل ناتروشکیم، قونته راتچی و وه ستا هه ز به چاره ی کریکاری سست و له ش قورس ناکه ن! نا... هه رچونیک بیت نارام دهگرم، زور له نه ژنوکانم دهکم له شی داروخاوم رابگیرن. دهنا گه ر جو مگه و دهماری هه ردوو لاقیشم له بهر یه که بترا زین، هه ل ناتروشکیم. بو تاویک هه وانه وه خوم و کوره زاکانم برسی و نان براو ناکه م...»

سه رنجی ده دایه ده ورو به ری خوی: سه دان چاوی مات و بیدار وک چاوی هه ردهم به ناگای راوچی یان زیت و وریا، جیوه ناسا بی سه موت به هر

چوار لادا دمگه ران. چاومرئی بوون ئوتومبیلنیک..
 ئەفەنی یەك .. كەستیكى پوشتەو بەرگ خاوین دەرکەوینت
 و کارنیکیان بێ بسپرنیت . (ئەم) یش وەك ئەوان پەپوولە ی
 سەرنجەکانی بە نیو مەیدانە کە وەرکردو سەراپای گیانی
 بوو پەرچە یەك چاومروانی و حەسەت . لە هیکرا گشت
 سەرنجەکان بەرەو لای راست وەرچە خان! ئەفەنی یەك بە
 هینمی بو نیو مەیدان دەهات، بەوردی لە بالوو دەست و
 بازووی کرێکاران رادەما. لە چاوتروکاننیک دا.. لە گشت
 لاوه ئابلقە درا. هەر شان پان و لەش تیکسەراو بوو
 خۆی رەپیش دەرکردو درێ بەوانی تر دەدا. (ئەم) یش
 هەر هیندە ی لدەست دەهات لە دوورەو تەماشای بکات.
 زۆری ئەخایاند، ئەفەنی یەكە لە نیو حەشاماتە کە دا دوو
 کەسی مەچەك پڕو بالا بەرزی هەلبژاردو مەیدانی
 جی هینشت.

«ئای خۆی گەرە.. گەرۆی برسی ی ئەو پینچ منالە
 ناسکە چون بە من تیر دەرکرت! حال واپروات ناتوانم
 رۆژی پاروونانیکیشیان بو دا بێن بکەم. لە کۆی بیتم؟
 ئەو ی ئەمرۆ پەیدا ی نە کەم نیمە بیخۆم. تا ئیستا ئەو ی
 لە دوکانۆچکە کە دەستم دەرکوت، خەرجم دەرکردو خۆم و
 پەرژنە کەم و (ئازاد) ی بێ دەرژایین، خۆ دا هاتی
 دوکانە کە هیندەش نەبوو، چەندم دەرروشت مەلانیش
 هیندە میان ئی دەماشیمەو، چ بکەم؟ چاوم کەم بێنا بوو
 هەر ئەومندەم بو دەرکرتی، بەلام لە گەل ئەومش دا هەر
 باش بوو، خۆم و پەرۆز بێی دەرژایین. خوا هەلناگری
 (ئازاد) یش خۆی هاوینان کار دەکا.. هیندە پەیدا
 دەکات مەسەرفی خۆیندنی زانکۆکە ی مسوگەر بکات. خۆ
 ئەگەر هیچ کاریشی نەکردبا من هەر مەسەرفی
 خۆیندە کەیم دەرکرد، ئەگەر لە سبەینی هەتا نیومەشو
 رەنجەم کیشاوو ئارەقەم رشتوو ناهیلیم ئەو دەست لە
 خۆیندە کە ی هەلگری، هەر ئەو تاقە خەونەم لە دنیا دا
 وەدی هاتوو، ناهیلیم ئەویشم بوهریت. خۆ لەو همتی
 (شەمال) ی جوانە مەرگ چۆمته جی هەقی خۆی ،
 هەموو رۆژیک (ئازاد) ئەوم بە گۆی دا دەدات...
 - بابە گیان من ناتوانم هەروا بێ خەم خەریکی خۆیندن

بم و برازاکانیشم برسی و رووت بن.
 - کورم ئەم قسانە چی یە؟ کئی دەلیت ئەوان برسی دەبن؟
 ئە ی من جیم، خۆ من هینستا نەمردووم!
 - بەلام بابە تۆ لەو همتی هەیت رەنج دەدەیت و ماندوو
 دەبیت ، کاتی ئەو هاتوو بەو بیتهو.
 - کورم قەت وا مەن، بابت هینستا نە کەوتۆتە ناویلکە. تۆ
 گەر دەتووی یاری دە ی من بدەیت، گەر حەوانەو ی منت
 دەوینت! ئەوا خۆیندە کەت تەواو بکە.
 (شەمال) م لە دەست چوو، هەر تۆ شک دەبەم، تۆش
 نا ئومزیدم مەگەو لەو خۆزگە یەم بێ بەش مەگە کە چەند
 سالە خەونی پێو دەبینم.
 - بابە گیان ئەمە ی تۆ دەیلیت مەحالە، من
 خۆیندە کەم لا مەبەستە، بەلام ژیا نی برازاکانم زیتەر
 لا مەبەستە، هەرگیز لە خۆم رازی نابم وا بێ فەرۆ
 خۆ پەرست بم.

- کورم هیندە ی بێ ناوی، ناوی خۆی ئی بێنەو جاری
 ئارامت هەبێ. ئیستا حالان باشەو لە هیچ ن کەم
 نی یە، کە ی پێو یستم پیت بوو خۆم پیت دەلیم.
 (ئەم) هینستا لە نیو غایەلەو لیکدانەو مەکانی دا بالە تەپە ی
 بوو کە هۆرینی لە ناکاوی ئوتومبیلنیک نیو مەیدانی
 خروشانندو (ئەم) یشی لە نیو گۆمی بێ بێ خەیاڵ و
 لیکدانەو دەرھینا و سەرنجە تا مەزروکانی بو لای خۆی
 کیش کرد. کە بەرەو لای ئوتومبیلە کە روانی، نیو مەیدان
 بە تەواوی بوون ببوو: تیشکی زیوینی خۆر گری لە
 دوا پەردە ی رەشی شو بەردا بوو و تەمی لیلی سەر
 گلینەکانی (ئەم) ی رەواند بوو. بیکاران ی نیو مەیدان
 هەردوو بەری شەقامە کە یان ویک هینا بوو،
 ئوتومبیلە کە بە ئاستەم درێ بە شوورای جەستە
 ئەستورە مەکان دەدا و رێ ی تی پەرینی بو خۆی
 دەرکەوو. (ئەم) یش بە خۆ کەوت، خۆی خزانە نیو
 ریزە کەو. هیچی ئی دیار نەبوو، شوورا بلندە کە ی
 بەردەمی مەدای بێنی گرتوو خۆی جیرکەوو و یستی
 خۆی بکویتە نیوان دوو کەسە کە ی.
 بەردەمی و دەلاقە یەك بوو خۆی بکاتەو، تینی دایە خۆی،

خۆی به شانی دووانه که دا هه لۆاسی، سوور هه ل گه را، هه ناسه ی لێ برا، هه ر هینده ی به خۆزانی به سیخورمیک فری درایه دووهو چه مه دانیه که ی که و ته سه ر زهوی. بێ ئه وه ی ته نیا ساتیک رامینیت، چه مه دانیه که ی له بن هه نگل ناو به ره و لای ئوتومبیله که ته کانی دایه وه، چاوی گه را.. له بۆشاییه ی که و ته سووراکه ی ته په ستی. به ره که ت دا ده لاقه یه که که و ته شووراکه ی به ره ده سی، له هه ناسه یه که دا خۆی ته خزانده، هینده ی به رست له جهسته ی دا هه بوو، وه گه ری خست، ته کانی داو خۆی به پیش کرد. له گشت لاره که و ته به ره پاله په ستو، هینده نه بوو به پیشته وه، چوار په لی له جووله که و ته، نه یه توانی چهیدی ببه زوینت. له هیکرا به یه کانی له زهوی دا بران.. بێند بوونه وه، خۆی به هه لۆاسراوی بیهی. هه ستی کرد به راسوه مگانی تیک ده شکین.

هه ناسه ی سوور بوو، خه ریک بوو به تاسی.. که و ته به له قازه.. خۆی راهه سکانده.. به تاساوی له مه نگه نه ی جهسته زه بره کان قوتار بوو.

وهختیک بێلۆمگانی والا کرد خۆی له به رده م ئوتومبیله سه ی به بریسه که داره که دا بیهی وه. سه ر نه چه کانی به سه ر بوخساری کابرای نیو ئوتومبیله گرانه هه که وه به روان؛ سه یمایه کی ساف و لووس و ئافه رمانه به وردی به بالاو بازووی کرێکاران دا هه ئی ده روانی، نیگای به سه ر به دینی سه یی مام سه عیده وه له نگه ری گرت.. به زه یه کی تال لێوه مگانی بهی والا کرد...

- ها به ره مه زید چه یه ده وینت؟ تۆ ناتوانیت خۆ به به یوه رابگریت.. چه ت داوه له کرێکاری؟ سه رت له گوئی قه بر ده لهرزیو ده ته وئی خۆتمان به سه ردا ساغ بکه یته وه!

دوو قاقا له به شت مام سه عیده وه.. دوو کوته ک بوون و له که لله ی به ر گه زه نه ی دران. به شه بریوی ناویری داوه، به پیش بیهایی لیل بوو، چه که له که لله ی سامناکی چه ند درنده یه که هیهی دیکه ی نه بیهی. که سه ر نه چی گواسته وه سه ر به ووی کابرای نیو ئوتومبیله که، به زه یه کی به ر چه فه نگ سه یما ی که شانده بووه، به قامکی نه رمی

ئامازه ی بۆ هه ر دوو ده م به (قاقا) که کردو ئه وانیش دوو توتکی به نه مه که ئاسا به دووی که و تین.

مام سه عید له جهی خۆی چه قی و به دوو چاوی ئه بله ق له دووی ئوتومبیله که ی ده روانی. که لله ی بووه شه ره زه ره وه اله یه کی و رووژاو، ده یان خه م و به یروکه و تاسه و خۆزگه له به یری دا به یکه دا ده هاتن. که واله ی ترسه که ی ناخیشی تا ده هات قه به تر ده بوو و به نیو گشت خانه و ده ماره مگانی جهسته ی دا ده ته نیه وه.

له و ساته دا به یه و یه ستی خۆی و ته کانی (شه مال) له یادی دا ده ژیا نه وه.. ئه و و تانه ی جار ان (ئه م) به زید به روویی و نه فسانه ی ده زانین و نه یه ده توانی به قوولی له مانای راسته قینه یان ته یگات.

ئه و و تانه ی (ئه م) به زاده ی که ف و کوئ و خوین که رمی لای ته یی له قه له م ده دان و به یی وابوو ئه و که سانه ی (شه مال) به درنده و مشه خۆرو به یی و یزدان ناوی ده برین، له راستی دا هینده خراپ نین. که چی له و ساته دا هه موو ئه و و تانه زۆر به روونی و به یی گه ری و کوئ له مێشکی دا ژیا نه وه و گشت ئه و درنده یی و به یی به زه یی و زه بره زه نگه ی (شه مال) باسی ده کرد، له پیش دیده ی (ئه م) دا له سه یما ی نه رم و نیانی کابرای نیو ئوتومبیله که دا به ره جهسته بوو...

ئه ساخ شه مال گیان! خۆزگه نیسته له که له م ده بوویت و وه ک جار ان قسه ت بۆ ده کردم!

هینشتا (ئه م) له نیو گه یزاوی به یکه ده اتنی به یروکه و یاده مگانی دا وون بوو، ده نگیک لای راستیه وه رایچه له کاند...

- مامه گیان گوئی مه ده یه، زویر مه به، ئه وانه هه روان.. هیه چه سابه یکه بۆ هه ست و نه ستی ئیمه مانان ناکن، به یه یی و به دینی سه یی ناخوینته وه!

مام سه عید به تاسه وه له بوخساری ماتی لاره که راما، نه یزانی بۆ له و ساته دا شه یوه ی لاره که کت و مت به (شه مال) ده چوو. ده ستی خسته سه ر شانی و به زه یه کی هاتی...

- کهسی مامی خه مت نه بی، من باشیان دهناسم.
هرگیز له قسهی کابرای دهوله مهند زویر نابم به لام
که میک له رفتاری دوو برادره مکهی خویمان دلگرام.
پیاویکی کامل له ولاده دهنگی بلند کردو هله دایه...

- لالو گیان نامه قیشیان مه گره، بیکارن..
بیکاری و برسیتیش زور شت به پیاو دهکن!
هیستا کابراکه قسه کهی ته او نه کردبوو.. کریکاره
لاوده که لزی هاته ودرام...

- وانی به کاکای برا.. خو نیمه ش هر وک نه وانین،
بکرده له وانیش حالمان شرتره، به لام مه رایش بو کهس
ناکین و کوتک له سهری برای خویمان نادهین.

یه کیکی تر- کورد کاکه نیوه له وه گهرین.. باسینکی نه م
حاله ناحالهی خویمان بکن، له شمان وا کرمی ده بیت
هیند له م میدانده بی هووده راوستاین و چاوهریمان
کرد.. یه کیکی تر- به خوا کورینه حال وا پروات نه ک هر
نه مرو.. سبهینو دووسبهی و داهاتوش هر وا دهبین و
ته گهر نه مرو دوو پوولمان له بهرک دا بیت و پارووه
نانه کهی پی مسوگر بکهین، نه وا سبهینو نه ویش فووی
لی ددگری و دست له گونان دهمینینه وه!

- به خوا برام حال وا پروات بهر مزگوت دهبینه
جیمان و ددکه وینه سوال!

مام سه عید کوله که یه کی رزیو ناسا به لادا هات و
له سهر شوشته که تروشکهی کرد، ده سنتی نایه ژیر
چه نهیی و سه رنجه ویله کانی به ته نافی هیوا یه کی دورو
ته ماوی دا هله لواسران...

«سوال! سهیره.. چون تا نیستا بیرم
لی نه کردو و ته وه؟ خو هیچ خازو کیکی نه م شاره روژی له
ده دینار که متری ده ست ناکه ویت.. بگره هه ندیکیان
له وه ش زیتیر پهیدا دهکن. کاریکی بی سه رمایه و بی
رهنج و ماندوو بوون.. ته نیا دهسته سرتیکی شرو
نابرووی که تکاو و یژدانیکی مردوو! نای چه ند کاریکی
سانایه! به لام کهسی خوی ده ویت.. نه وه به من ناکریت..
به م ناخری ته مهنه وه من و ده روزه کوچا مه رحه با، نه و
ساته ی ده ست له که سینک پان بکه مه وه.. نه وه دواساتی

ژیانمه و ئیدی دهمرم. من نه گهر له نانی سوال بکه رامایه
نیستا روژم به م روژه نه ده مگه یشت. نا.. نه گهر هر پینچ
کورمه زاکه م به پیش چاوی خومه وه وک له لای پایز وشک
بن و هله مورن.. سوالی پارووه نانیک له کهس ناکه م،

خور تا ده هات زیتیر په نگری خوی به نیو مه میدان
و مردم کرد، دلویی نارمه له ته ویلی مام سه عیده وه به ره
دامین.. به لاجانگی دا رینچه کی گرتبوو. هینشتا
په پوهله ی سه رنجه کانی به سه ر حه شاماتی نیو
مهیدانه وه باله فرمیان بوو. سهری قورس و پیلوو مه کانی
کفت بوون، ناسوی پروانینی لیل بووو روخسارمه کان
ته لخ و ته ماوی ده که و تنه سه ر ناویته ی گلینه کانی،

هه مووان پیک ده چوون.. هه مووان وک «نه م» شه که ت و
بیزارو برسی.. نوقمی نیو تم و دووکه لی. جگره بوون.

له توی ی تم و دووکه له وه کورمه زاکانی دهبینی.. چاویان
به سه ر مهیدانه وه روا بوو، لئویان ده لهرزی و ره مگیان
په ری بوو، سست و بی هیز.. له سیما زهر دو ماته کانی نیو
مهیدانی رادهمان، عه ودانی په لکه نانیک بوون نازاری
بی نامانی گه دهمان داسه کینی. هه موو لایه ک ده گهران،
سه رنجیان له گشت کووچه و قوزبنیک دها، ته نیا

سورمه ی چاویان ده سوواو هیچی تر. تا ده هات زیتیر
کوور دهبوون، سکیان ده گوشی و دمتلانه وه. بیناییان لیل
ده بوو، ئوقرمیان لی دهبراو شیتگیر دهبوون، ناخیان
ده بووه دوزمخیکی جوش دراو خوینیان که فی دهم کرد.
هر که له دورمه وه قونته راتچی یه کیان به دی دهم کرد به
شه قاوی نه رم به ره مه میدان دیت! شاگه شکه دهبوون،
سوور هه ل ده گهران و دلیمان ده که و ته سه ما، له
روخساری دا نانیان دهبینی، نانی گهره.. زور گهره..
هینده ی ناسمان، له که یفان دا پی یان وه عهردی
نه ده که وت و بالیان لی دهر وا.

بروسکه ناسا له چاو تر و کانی کدا ده گه یشتنه سهری و وک
پوله هه لویه کی برسی شالوویان دهم برد.

کانونی یه که می ۱۹۸۷